

[Rytter.]

de overhovedet ingen Betydning, da der ikke er noget at arve, og hvad de resterende 25 pCt. af Tilfældene angaar, maa man formode, at det i Halvdelen drejer sig om Kvinder, og da Loven kun faar Betydning, hvor det drejer sig om Mænd, maa man altsaa halvere dette Tal, hvortil kommer, at der ikke er uægte Børn i ethvert Bo, saa at Antallet oven i Købet maa yderligere reduceres. Det ærede Medlem vil altsaa se, at jeg netop gjorde mig megen Umage for at vise, hvor disse Love vil kunne faa Indflydelse i gunstig Retning.

Endelig sagde det ærede Medlem noget om, at man fra forskellig Side har villet deducere, at Ægteskabet vilde ødelægges, hvis man gik denne Vej. Jeg vil bede det ærede Medlem om at paavise et eneste Tilfælde, hvor jeg har opstillet et Begreb og deduceret derfra. Det har jeg netop advaret imod. Jeg har udtalt: Vi maa sondre imellem de forskellige Tilfælde, og saa maa vi undersøge de reale Grunde for og imod. Man kunde være tilbøjelig til at tro, at det ærede Medlem ikke kender reale Grunde, idet det ærede Medlem siger, at det er det samme som Eksempler; men dette vil jeg end ikke antyde, for det vilde jo være utænkeligt, at Ordføreren for et stort Parti ikke skulde være klar over, at der er en meget stor Forskel. I Stedet for at sige: det er Hjernesvind, det vil forsvinde som Spindelvæv, Domstolene maa træffe Afgørelsen i de foreliggende Tilfælde, vi skal blot give Lovene, skulde det ærede Medlem efter min Mening have holdt en Tale, som viste, at han havde Kendskab til Lovene. Det eneste Tilfælde, han nævnte, viste imidlertid, at han havde Ukendskab til Lovene. Naar det ærede Medlem siger, at Domstolene maa afgøre Tvilsspørgsmaal, saa der er ingen Fare, ved jeg ikke, om det er en Betragtning, man kan være bekendt at fremføre i Rigsdagen. Er der Tvilsspørgsmaal, maa Domstolene selvfølgelig træffe Afgørelsen — den højtærede Justitsminister var netop inde paa visse Tilfælde, hvor han indrømmede, der kunde være Tvivl —, men der er jo Masser af Tilfælde, hvor Domstolene kommer til at staa hjælpeløse, fordi Fortolkningen er tydelig og klar, men selve Bestemmelsen uretfærdig, f. Eks. Tilfælde med flere Barnefædre. Ogsaa Bestemmelsen om, at Moderen er pligtig at opgive Mandens Navn, er let at fortolke; Domstolene skal bare tvinge hende til at opgive Navnet. Efter det, der staar i Loven, er der ingen Tvivl: hvis hun ikke vil, straffes hun med Bøde, og hvis hun ikke har Raad til at betale Bøden, maa hun af-

sone den. Men vi talte sidst om, hvorledes man vil kunne omgaa Bestemmelsen.

Jeg har nu dvælet ved den ærede radikale Ordførers Magtfuldkommenhed og de store Ord, han brugte, og hans i Forhold dertil meget ringe Kendskab til selve disse Lovforslag, og jeg har paavist, at det ærede Medlems Indvendinger over for mine Udtalelser efter min Mening var fuldstændig forkerte.

Jeg skal saa vende mig til den højtærede Justitsminister. Jeg vil først takke den højtærede Minister, fordi han i sit Foredrag svarede saa udførligt paa det, jeg fremførte. Den højtærede Justitsministers Stemmeføring er jo undertiden lidt ejendommelig, men den højtærede Minister mener i Virkeligheden ikke noget med det, saa vi kan altsaa faa en rent saglig Forhandling om disse Spørgsmaal.

Den højtærede Minister var først inde paa dette med at opstille Principper og deducere derfra. Jeg er selvfølgelig enig med den højtærede Minister om, at vi skal have Principper, men uden videre deducere derfra kan man ikke. Her maa man stille de reale Grunde op og afveje de forskellige Hensyn mod hinanden. Den højtærede Minister sagde, at ved at gaa den foreslaaede Vej opfyldtes et simpelt Retfærdighedskrav, nemlig at det uægte Barn ogsaa skulde arve Faderen, have hans Navn o. s. v. Deroverfor har jeg tilladt mig at sige: Ja, det er eet Princip, men der er ogsaa andre Principper, som gør sig gældende, og vi maa afveje disse Principper i de forskellige Tilfælde, der kan forekomme. Her var det, jeg sondrede imellem Børn af forlovede, Børn af Folk, der lever sammen, og Børn af rent tilfældige Forbindelser. Den højtærede Minister indvendte: Jeg vil ikke være med til at opstille Sondringer inden for de uægte Børns Kreds i højere Grad, end Forholdene tvinger os til det. Men hertil siger jeg, at Ministeren ikke kan undgaa at opstille saadanne Sondringer, og den højtærede Justitsminister opstiller efter min Mening en Sondring, som er saa farlig, at jeg ikke synes, vi kan vedtage den i den danske Rigsdag, og jeg haaber, at den højtærede Minister paa dette Punkt vil stille sig forhandlingsvenlig. Jeg tænker her paa de Tilfælde, hvor der er flere Barnefædre. Der sker derved en Sondring inden for de uægte Børn, og da de, som kommer til at dele Skæbne med disse Børn, faktisk slaas i Hartkorn med dem, vil de Børn, som ikke opnaar de ægte Børns Rettigheder, faktisk komme til at gaa som Børn, der har flere Barnefædre.

Den højtærede Justitsminister ved lige